

Pedro: „Nikdy som nebol šťastnejší.“

Pedro Ballester, Angličan, študent inžinierstva, sa naučil milovať Boha aj napriek bolesti z nevyliciteľnej rakoviny. Zomrel v Manchestri v roku 2018 vo veku 21 rokov. Toto je jeho príbeh.

08.02.2024

V sobotu 13. januára skoro ráno sa okolo Pedra Ballestera modlili jeho priatelia a rodina. Mladý študent inžinierstva naposledy vydýchol a teraz sa raduje v Božej prítomnosti.

Pedro bol numerárom Opus Dei: zaviazal sa nasledovať Boha, žil v celibáte uprostred sveta a pracoval a stretával sa s Kristom vo svojom bežnom živote.

Pedrov život bol krátky. Pán si ho vzal vo veku 21 rokov po trojročnom boji s rakovinou panvového kĺbu. Napriek tomu, že bolesti boli niekedy silné, jeho priatelia spomínajú, že sa takmer nikdy nestážoval. Jeho viera mu pomáhala žiť s chorobou trpezlivo, a keď to bolo možné, aj s radosťou.

Pedro sa narodil španielskym rodičom v anglickom Yorkshire. V skutočnosti bol zmesou oboch kultúr: bol veľmi spoločenský a jeho latinská povaha bola vyvážená typickým severským odporom k nezriadenosti a sentimentálnosti.

Nečakaná choroba, ktorá prišla v decembri 2014, bola pre neho ďalšou príležitosťou, ktorú mohol posvätiť v

duchu Opus Dei, ktoré učí nachádzať Boha v bežných životných okolnostiach. Jeho rakovina bola pre neho jednoducho „okolnosťou“.

Jeho rodičia, tiež členovia Opus Dei, pracujú v Manchestri. Keď bol Pedro prijatý do prelatury, súhlasili s tým, aby sa presťahoval do domu, kde žijú ďalší veriaci Diela v celibáte.

Keď to liečba choroby vyžadovala, presťahoval sa do nemocnice Christie. V posledných mesiacoch, bez nádeje na vyliečenie, dal Pedro najavo, že chce zomrieť doma. Svoje posledné dni tak strávil v Greygarth Hall, univerzitnej rezidencii pre mladých mužov v Manchestri, kde žil dva roky.

Pedro bol bystrý a poctivý študent. Prijali ho na univerzitu Imperial College London, kde v roku 2014 začal študovať inžinierstvo. Vtedy začal pociťovať silné bolesti chrbta. Niekoľko mesiacov si myslel, že ide o

svalový problém. V čase, keď mu zistili rakovinu (na začiatku roku 2015), už bola taká rozšírená, že ju nebolo možné zastaviť.

Jeho priatelia a rodina sa začali intenzívne modliť. Zároveň odcestoval do Nemecka, kde podstúpil úplne novú protónovú terapiu, ktorá mu zo začiatku dávala nádej. Pedro si mohol užiť fantastické leto a dokonca pokračoval v štúdiu inžinierstva v Manchestri. Bolesti sa však vrátili a rakovina sa opäť rozrástla, tentoraz nezadržateľným tempom.

Jeho život sa potom rozdelil medzi nemocnicu Christie a rezidenciu Greygarth. Jeho bratia z Opus Dei sa ho snažili všemožne ľudsky i duchovne podporovať, rovnako ako jeho rodičia a dvaja bratia, Carlos a Javier. Každý deň prijímal sväté prijímanie a vždy si mal s kým pokecať. Keď mal dosť síl, modlil sa

každý deň ruženec a rovnako duchovnú modlitbu. Ak mu v tom bránila bolesť, jeho modlitbou bolo obetovať svoje utrpenie.

Priatelia ho často navštevovali. Mnohí z nich, vrátane zdravotných sestier, ktoré sa o neho starali, sa zhodli, že je v ňom „niečo špeciálne“. Zaujímal sa o politické a medzinárodné dianie. Nebol nijako klerikálny, ale mal priateľov kňazov, za ktorých sa obzvlášť modlil. Vedel trpieť, myslel na utrpenie Ježiša Krista a svoju bolesť obetoval za duchovné dobro iných duší.

Pedro bol normálny človek s chybami a problémami ako každý iný. Niekedy ho utrpenie privádzalo do depresí, najmä keď mu dlho nedoprialo oddych. Niekedy sa rozplakal. Niekedy sa nahneval, ale jeho boj bol skutočný a mimoriadne statočný.

Žil a zomrel ako verný numerár Opus Dei a chcel pomáhať ostatným, aby boli verní svojmu povolaniu. Raz, necelý mesiac pred smrťou, ho v nemocnici navštívila skupina mladých ľudí z Opus Dei. Po stretnutí chcel s každým hovoriť jednotlivo. Neskôr sa ukázalo, že Pedro jedného za druhým povzbudzoval, aby boli verní a vo svojom povolaní vytrvali.

Jedného z najmladších sa opýtal: „Si šťastný?“ Ten odpovedal: „Áno, som, a ty, Pedro?“ Po troch rokoch utrpenia a s vedomím, že smrť nie je ďaleko, chorý odpovedal: „Áno, nikdy som nebol šťastnejší.“

Pedro zomrel v Greygarthe v sobotu o pol druhej ráno, na deň Panny Márie, so škapuliarom a pred obrazom Panny Márie Guadalupskej. Bol obklopený rodičmi, bratmi Carlosom a Javierom a ďalšími veriacimi z Opus Dei. Zomrel potom, čo počul slová, ktorými sa kňaz

obracal na Boha: „Obráť k nám svoje milosrdné oči...”

Mnohí cítia to, čo povedal jeden z jeho priateľov: „Požiadal som ho, aby mi pomohol s jedným konkrétnym úmyslom. Zdá sa mi, že Peter žije viac ako kedykoľvek predtým.“

*Joseph Evans, kaplán Greygarth Hall
(Manchester)*

.....

*Dokumentárny film z decembra 2022
(s nastaviteľnými českými titulkami).*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/pedro-
nikdy-som-nebol-stastnejši/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/pedro-nikdy-som-nebol-stastnejši/) (04.08.2025)